

PM - Länsstyrelsernas uttag av tillsynsavgift med anledning av tillsyn enligt 10 kap. miljöbalken.

Syftet med PM är att länsstyrelserna ska tillämpa reglerna om uttag av tillsynsavgift med anledning av tillsyn enligt 10 kap. miljöbalken så lika som möjligt sett över landet. Reglerna framgår av förordning (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken.

Syftet är vidare att ge översiktlig vägledning om tillämpning av reglerna avseende exempelvis vilka tillsynsinsatser som kan debiteras.

Observera att då syftet med denna PM är att vägleda kring just länsstyrelsernas uttag av avgifter för tillsyn enligt 10 kap. miljöbalken är innehållet i sin helhet inte direkt översättningsbart till en kommunal tillsynsmyndighet. Reglerna för uttag av avgifter skiljer sig åt mellan en statlig respektive kommunal tillsynsmyndighet. En statlig tillsynsmyndighet kan exempelvis inte ta ut avgift av en exploatör som ännu inte bidragit till en förening. I flera fall kan dock ändå den vägledning och de frågor och svar som inryms i PM:en vara till stöd även för en kommunal tillsynsmyndighet.

Vilka berörs av bestämmelserna om tillsynsavgift föroreningssskador och hur fördelas avgiften?

För att tillsynsavgift ska kunna utkrävas för tillsyn gällande föroreningssskador krävs det att 10 kap. miljöbalken är tillämplig, att det finns en eller flera ansvariga enligt 10 kap. miljöbalken samt att den eller dessa orsakar kostnader för myndigheten i form av nedlagd tillsynstid.

Tillsynsavgiften är inte en direkt spegling av ansvaret utan en avgift för den tillsynstid som en eller flera ansvariga orsakar.

Om det finns flera ansvariga parter och det inte går att hänföra nedlagd tillsynstid till en viss ansvarig så bör avgiften fördelas mellan dem. Uppdelningen kan, om möjligt, ta hänsyn till inbördes ansvarsfördelning. De flesta tillsynskostnaderna avseende ett förorenat område beror typiskt sett av alla solidariskt ansvariga och bör även fördelas på samtliga. Här avses exempelvis ansvarsutredning, utredning av områdets behov av riskreduktion etc. samt genomförande av åtgärder och uppföljning. Hit kan även myndighetens uppföljande arbete såsom tillsyn över restriktioner eller uppföljande utredningar räknas in.

Kostnader som däremot går att hänföra till särskild ansvarig ska bara debiteras denne. Det kan exempelvis röra sig om tillsynsinsatser som beror av att en ansvarig part inte efterkommer lagakraftvunna beslut eller i övrigt orsakar utökade tillsynsinsatser genom sitt agerande. Det kan även vara fråga om en ansvarig part som avser att förändra markanvändningen (exploatering) för ett förorenat område och därmed orsakar tillsynsinsatser som inte uppkommit om inte exploateringen varit aktuell.

Särskild tillsynsavgift (timavgift) för tillsyn enligt 10 kap. miljöbalken – vad ”krävs?”

1. Det rör sig om en föroreningssskada, det vill säga 10 kap. miljöbalken är tillämpligt.
2. Det finns minst en ansvarig enligt 10 kap. 2 eller 3 § miljöbalken.
3. Den eller de ansvariga orsakar kostnader för myndigheten i form av nedlagd tillsynstid.
4. Den nedlagda tillsynstiden täcks inte av årlig avgift för miljöfarlig verksamhet.

Om samtliga ovanstående kriterier är uppfyllda ska tillsynsavgift tas ut enligt 7 kap. 5 § förordning (1998:940) om avgifter för provning och tillsyn enligt miljöbalken.

Information till verksamhetsutövaren

Det är viktigt att i ett tidigt skede informera verksamhetsutövaren om att myndigheten kommer att debitera timavgift för sitt arbete. Av informationen bör bland annat framgå för vilka arbetsuppgifter avgift kommer att debiteras, timavgiftens storlek, vad verksamhetsutövaren kan göra för att underlätta inspektionsbesöket, vad avgiften ska täcka och hur den ska betalas (se förslag på informationsbrev).

Om timdebitering avser ett större antal timmar eller avviker från det som kan anses normalt för en viss typ av ärende bör myndigheten särskilt underrätta verksamhetsutövaren om det antal timmar som myndigheten har lagt ned på ärendet.

Förslag på interna rutiner

All tid som läggs ner på ärende där timavgift tas ut noteras i ett avgiftsunderlag. När beslut om tillsynsavgift skickas så ska det bifogas dels ett avgiftsunderlag och dels en faktura.

Hur beräknas tillsynsavgiften?

Av Naturvårdsverkets allmänna råd till 9 kap. 1 § förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken framgår bland annat följande angående hur tillsynsavgift ska beräknas.

Timavgift bör tas ut för varje påbörjad hel timme nedlagd handläggningstid per faktureringsstillfälle.

Tid som går åt för att till exempel per telefon svara på frågor från den som ärendet eller tillsynen rör bör debiteras men däremot inte frågor från massmedia. Detta gäller såväl handläggarens arbetstid som tiden för övriga tjänstemän som deltar i ärendet och oavsett om de olika tjänstemännen deltagit i handläggningen eller vid tillsyn samtidigt eller vid skilda tillfällen. Myndigheten bör noggrant notera den tid som läggs ned på ett ärende.

Avgift bör inte debiteras för arbete som har utförts av landshövdingen eller av ledamöterna i länsstyrelsernas styrelse. Däremot bör avgift debiteras för arbete som har utförts av länsråd och övrig chefspersonal.

Avgift bör debiteras för medverkan av handläggare inom myndigheten med olika kompetensinriktning, t.ex. jurister eller experter inom viss bransch eller visst sakområde. Vissa undantag kan vara nödvändiga, t.ex. om en ny handläggare medverkar eller följer med för att läras upp, eller om chef följer med till platsen för att i ett mer allmänt syfte informera sig. I den mån konsult anlitas i arbetet gäller bestämmelserna i 26 kap. 22 § MB i tillsynsärende och, vad gäller miljöriskområden, dessutom bestämmelserna i 10 kap. MB.

Med ärende menas även löpande tillsyn som är knuten till viss verksamhet. Däremot bör avgift inte debiteras för sådan recipientkontroll som inte är knuten till viss anläggning/verksamhet. Vid branschgenomgångar av tillsynskaraktär bör avgift tas ut om det är möjligt för tillsynsmyndigheten att objektivt fördela nedlagd tid på olika företag eller motsvarande.

Med restillfälle avses resa tur och retur till visst sammanträde, anläggning eller liknande. Om flera anläggningar besöks under samma resa, bör begränsningen till två timmars debitering per tjänsteman gälla var och en av anläggningarna.

Avgift bör inte debiteras särskilt för sådana arbetsmoment som ingår i avgiftsunderlagen, liksom för andra indirekta kostnader, såsom kostnader för avgiftsadministration och kontorsgöromål som kopiering, distribution av handlingar, diariehantering och arkiveringsåtgärder.

Avgift bör heller inte debiteras för obefogade klagomål.

När ska fakturering av tillsynsavgift ske?

Av Naturvårdsverkets allmänna råd till 9 kap. 1 § förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken framgår bland annat att avgift för tillfällig tillsyn såsom vid anmälningsärenden, bör faktureras så snart tillsynen har avslutats. I andra fall, där arbetet är mer omfattande eller kontinuerligt, bör avgift debiteras med vissa intervaller, t.ex. direkt efter kalenderårets slut.

Särskilt om tillsynsavgift för tillsyn över bidragsfinansierade utredningar och åtgärder samt tillsyn över utredningar och åtgärder som vidtas av en exploatör* eller motsvarande.

När det gäller objekt där ansvar saknas och där utredningar och åtgärder helt bekostas av statliga bidrag saknas grund för uttag av avgift för länsstyrelsernas tillsyn enligt 10 kap. miljöbalken. Detsamma gäller för objekt där utredningar och åtgärder helt bekostas av en exploatör. Detta eftersom avgiften enligt förordning (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken ska betalas av den som är ansvarig för ett avhjälpande. Tillsynsinsatser till följd av själva undersökningen, efterbehandlingsåtgärden eller en anmälan om § 28 förordning om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd betraktas i dessa fall som tillsyn över en pågående miljöfarlig verksamhet och sker enbart med stöd av 9 kap. miljöbalken. För tillsyn enligt 9 kap. miljöbalken saknas det enligt avgiftsförordningen möjligheter att ta ut en timbaserad avgift för en statlig tillsynsmyndighet.

Om en utredning eller åtgärd förvärrar en redan befintlig förorening kan dock den som utfört åtgärden ses som ansvarig enligt 10 kap. miljöbalken (se Högsta domstolens dom i målet T 2052-10 där den som vidtagit en åtgärd som bidragit till spridning eller frigörande av föroreningar avseende en befintlig föroreningsskada var att betrakta som verksamhetsutövare och därmed solidariskt ansvarig enligt 10 kap. miljöbalken). Huruvida det är möjligt att ta ut avgift innan ett sådant förvärrande har skett, exempelvis för handläggning av en anmälan enligt § 28 får ses som högst tveksamt.

Avseende delvis bidragsfinansierade utredningar eller åtgärder där det finns en delvis ansvarig part kan länsstyrelserna dock ta ut tillsynsavgift av den delvis ansvarige. Tillsynsavgift för den andel av åtgärden som finansieras genom statsbidrag bör dock inte tas ut av den delvis ansvarige.

*Med exploatör menas i detta fall någon som före vidtagandet av en åtgärd som förvärrar en befintlig förorening inte omfattas av ansvar enligt 10 kap. miljöbalken.

Frågor och svar om tillsynsavgift med anledning av tillsyn enligt 10 kap. miljöbalken

Här illustreras några typiska frågeställningar i formen ”frågor och svar”. Ytterligare eller tillkommande frågeställningar kan, vid behov, komma att komplettera nedanstående ”frågor och svar”.

Ska man ta ut en särskild tillsynsavgift för tillsyn enligt 10 kap. av en pågående miljöfarlig verksamhet som betalar en fast årlig tillsynsavgift?

Om kostnaderna för tillsyn enligt 10 kap. miljöbalken täcks av den fasta årliga tillsynsavgiften ska man enligt avgiftsförordningen inte ta ut någon särskild avgift. I normalfallet täcks ofta kostnaderna av den fasta årliga avgiften. Men för de fall det exempelvis rör sig om mycket omfattande tillsynsinsatser eller om det rör sig om en verksamhet med en låg fast årlig avgift kan det vara motiverat att ta ut en särskild tillsynsavgift.

Förordningstexten är något oklar avseende denna fråga och det har lämnats ett tolkningsutrymme avseende om kostnaderna täcks alternativt inte täcks av den fasta årliga avgiften. Vad som talar för att en särskild avgift avseende förorenade områden ska tas ut om kostnaderna inte täcks är att det i förordningens 2 kap. 1 §, sista stycket, regleras att ersättning för länsstyrelsernas tillsyn över 14 kap. ska ingå i den fasta årliga avgiften. Om avsikten hade varit densamma avseende tillsyn över 10 kap. dvs. att kostnaderna alltid täcks av en fast årlig avgift, borde följaktligen även tillsynskostnader för tillsyn enligt 10 kap. ha reglerats på samma sätt.

I dagsläget finns det inte något vägledande rättsfall rörande denna fråga.

Ska man debitera tillsynsavgift löpande eller först då ett efterbehandlingsärendet är slutfört?

Då tillsynsärendet enligt 10 kap. miljöbalken kan löpa under flera år är det lämpligt att åtminstone årligen besluta om avgift och debitera en ansvarig part. Tillsynsavgiften kan annars uppgå till en stor summa som den ansvarige inte kunnat budgetera för vilket kan orsaka onödigt irritation. Om avgiften rör en verksamhetsutövare som bedöms vara nära en konkurs eller motsvarande kan det vara lämpligt med tätare debiteringsintervall än ett år, bland annat för att undvika att försöka få ut tillsynsavgifter från ett konkursbo.

Hur gör man om tillsynsavgift utkrävs utifrån en viss fördelning som sedan ändras genom t.ex. ett domstolsbeslut?

Det bör noteras att avgiften beror av den tillsynstid som nedlagts. Den ansvarsfördelning som används för att fördela avgiftens storlek mellan flera ansvariga påverkas inte av om en överprövningsinstans i ett senare skede jämkar ansvarets omfattning totalt sett. Det skulle exempelvis kunna ske vid överprövning av beslut om utredning eller åtgärder. Om en överprövningsinstans däremot ändrar den inbördes fördelningen skulle detta kunna innebära en annan fördelning av avgiften. Om avgifterna redan beslutats och debiterats finns dock i praktiken en möjlighet att justera den inbördes fördelningen av tillsynsavgiften i ett senare skede.

En jämkning av det totala ansvaret påverkar dock avgiftens storlek i fråga om den del av avgiften som orsakas av tillsyn över utförandet av åtgärden. Här avses avgift för tillsyn av den verksamhet som utförandet innebär samt handläggning av den anmälan enligt § 28 förordning om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd som föregår åtgärden. Den eller de ansvariga bör då betala tillsynsavgift i motsvarande grad som framgår av den eller de ansvarigas skälighet enligt en dom eller överenskommelse.

Måste den ansvarige ha överklagat beslutet om tillsynsavgift för att ha chansen att få tillstånd en ändring av fördelningen av tillsynsavgiften, eller kan den ansvarige väcka talan vid en miljödomstol om fördelning av solidariskt ansvar?

Fördelningen av tillsynsavgiften omfattas sannolikt inte av reglerna om fördelning av det solidariska ansvaret. Dessa regler tar sikte på fördelning av kostnader för uppfyllandet av de utrednings- och åtgärdsskyldigheter som ansvaret innebär. Frågan har dock inte behandlats inom rådande rättspraxis.

Från när kan man utkräva tillsynsavgift? Krävs det att man har gjort en ansvarsutredning först?

Miljödomstolen vid Umeå tingsrätts dom, Umeå MD 1099-06, behandlar frågan om tillsynsavgift för ett oljebolag som ansågs som solidariskt ansvarigt för efterbehandling av en nedlagd bensinsmack. Domen kan tolkas så att man kan ta ut avgift för att utreda ansvar. Man bör dock vara försiktig med att anlita extern expertis för en sådan utredning och därefter debitera kostnaden för utredningen på den eller de som anges som ansvariga enligt utredningen. Det kan röra sig om relativt stora belopp och det är oklart hur stor del den eller de ansvariga bör betala. Delar av utredningen kan dock sannolikt debiteras. Om utredningen utförs av egen personal blir kostnaderna mer rimliga och det kan sannolikt vara rimligt att debitera merparten av kostnaderna på den eller de ansvariga. Kostnaden bör fördelas mellan de ansvariga om det är fråga om mer än en ansvarig. I den mån det går bör fördelningen utgå från den inbördes ansvarsfördelningen. Om detta inte är möjligt så bör man fördela kostnaderna lika mellan de solidariskt ansvariga. Ansvarig part som enbart har bidragit i så begränsad mån till föreningssituationen att denne i enlighet med 10 kap. 6 alt. 7 § endast bör ansvara för sin andel bör dock bara svara för en mindre andel av tillsynskostnaderna.

Observera dock att man för att träffas av en avgift måste vara ansvarig enligt 10 kap. miljöbalken. Om man i utredningen kommer fram till att en presumtiv ansvarig inte är ansvarig så kan man inte heller ta ut en avgift för den tillsynstid man lagt ned.

Påverkas tillsynsavgiftens storlek av skälighetsbedömningen av ansvarets omfattning?

Utgångspunkten är att tillsynsavgiften inte jämkas. Tillsynsavgiften kan dock påverkas av skälighetsbedömningen av ansvaret. Om skälighetsbedömningen leder till en jämkning av det totala, sammanlagda, ansvaret påverkar detta inte tillsynsavgiftens storlek (såvida inte skälighetsbedömningen leder till att inget ansvar utkrävs och det därmed inte finns grund för att ta ut tillsynsavgift). Om skälighetsbedömningen däremot ändrar den inbördes fördelningen av en kostnad för tillsyn som omfattar flera ansvariga (t.ex. kostnader för ansvarsutredning) kan tillsynsavgiftens storlek för respektive ansvarig påverkas.

Hur ska tillsynsavgift utkrävas när flera verksamhetsutövare alternativt flera fastighetsägare är solidariskt ansvariga?

Kostnader som typiskt sett beror av själva föreningsskadan och inte kan hänföras till en viss ansvarig part bör fördelas på de ansvariga enligt någon inbördes fördelning. I den mån det går bör fördelningen utgå från den inbördes ansvarsfördelningen. Om detta inte är möjligt så kan man sannolikt fördela kostnaderna lika mellan de ansvariga. För en icke solidariskt ansvarig är det tveksamt om man bör utkräva mer än för någon begränsad del av utredningen.

Om bara en ansvarig part återstår kan denne debiteras för hela den resterande tillsynsavgiften för kostnader som kan hänföras till själva föreningsskadan.

Kostnader som går att hänföra till en viss ansvarig part ska dock bara debiteras denne och kan inte fördelas på övriga ansvariga. Det kan exempelvis röra sig om tillsynsinsatser som beror av att en ansvarig part inte efterkommer lagakraftvunna beslut eller i övrigt orsakar utökade tillsynsinsatser genom sitt agerande.

Hur ska tillsynsavgift utkrävas då både verksamhetsutövare och fastighetsägare är ansvariga ?
Tillsynen riktas i första hand mot den eller de verksamhetsutövare som orsakat föroreningsskadan. Först efter det att verksamhetsutövarens ansvar är uttömt kan tillsynskrav på resterande utredningar eller åtgärder ställas mot en ansvarig fastighetsägare.

Uttag av tillsynsavgift bör hanteras på samma sätt som själva tillsynen, dvs. i första hand tas avgift ut av verksamhetsutövaren och resterande kostnader kan eventuellt tas ut av fastighetsägaren. Kostnader som går att hänföra till en viss ansvarig part, oavsett om denne är verksamhetsutövare eller fastighetsägare, ska dock bara debiteras denne och kan inte fördelas på övriga ansvariga. Det kan exempelvis röra sig om tillsynsinsatser som beror av att en ansvarig part inte efterkommer lagakraftvunna beslut eller i övrigt orsakar utökade tillsynsinsatser genom sitt agerande.

Kostnader som typiskt sett beror av själva föroreningsskadan och som inte kan hänföras till en viss annan ansvarig part bör fördelas på de ansvariga enligt någon inbördes fördelning. I den mån det går bör fördelningen utgå från den inbördes ansvarsfördelningen. Om detta inte är möjligt så bör man fördela kostnaderna lika mellan de ansvariga. För en icke solidariskt ansvarig är det tveksamt om man bör utkräva mer än för någon begränsad del av utredningen. Om bara en ansvarig part återstår kan denne debiteras för hela den resterande tillsynsavgiften för kostnader som kan hänföras till själva föroreningsskadan.

Exempel på hur beslut om avgift kan formuleras

Beslut om avgift för tillsyn enligt 10 kap miljöbalken

Beslut

Länsstyrelsen beslutar att XX AB, (organisationsnummer XXXXXX-YYYY) ska betala en avgift om XX kr för tillsyn enligt 10 kap miljöbalken.

Avgiften ska betalas för Länsstyrelsens tillsyn avseende det förorenade området/föroreningsskadan XX på fastigheten YY och för perioden mellan den 1 januari 2011 och den 29 maj 2011.

Underlag för avgiftsbeslutet

Enligt 7 kap 5 § förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken ska den, som enligt 10 kap 2 eller 3 §§ miljöbalken är ansvarig för avhjälpande av föroreningsskador, betala Länsstyrelsens kostnader för tillsynen.

Enligt 7 kap 7 § samma förordning ska avgift, efter särskilt beslut av Länsstyrelsen, betalas med 800 kr för varje hel timme handläggningstid. Med handläggningstid avses den sammanlagda tid som varje tjänsteman vid myndigheten har använt för beredning, föredragning och beslut i ärendet. I handläggningstiden ska inte räknas in sådan restid som vid ett och samma restillfälle överstiger två timmar. Avgift ska inte betalas för tillsyn som föranleds av klagomål som visat sig vara obefogat.

Länsstyrelsens sammanlagda handläggningstid för tillsyn har under perioden mellan den 1 januari 2011 och den 29 maj 2011 varit XY timmar. Det innebär att en avgift om $XY \cdot 800$ kr ska betalas. I bilaga redovisas de tillsynsinsatser som utgör grund för avgiften. Faktura översänds separat.

Exempel på hur ett underlag kan upprättas

Diarienummer	
Fastighet/fastigheter	
Organisationsnummer	
Företag	
Adress	

Datum	Tidsåtgång (tim)	Tillsynsinsats
2011-01 tom 2011-02	X	Utredning av ansvar
2011-02 tom 2011-04	Y	Granskning av rapport från markundersökning
Summa tid	X+Y	
Summa kronor	X+Y*800	

Aktuella lagrum

I 7 kap. 5 § första stycket förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken anges att den som enligt 10 kap. 2 § miljöbalken är ansvarig för avhjälpande av en allvarlig miljöskada, ska betala en statlig myndighets kostnader för tillsyn med anledning av skadan. I andra stycket anges att den som enligt 10 kap. 2 eller 3 § miljöbalken är ansvarig för avhjälpande av en föroreningsskada, ska betala en statlig myndighets kostnader för tillsyn över de förorenade mark- eller vattenområdena, byggnaderna eller anläggningarna eller det förorenade grundvattnet. Enligt tredje stycket ska avgift inte tas ut enligt denna paragraf om kostnaderna för myndighetens arbete täcks genom avgift enligt 2 kap. denna förordning.

Enligt 7 kap. 6 § första stycket ska den som enligt 10 kap. 16 § miljöbalken är utredningsskyldig beträffande ett miljöriskområde, svara för kostnaden för länsstyrelsens hantering av ett ärende enligt 10 kap. 15 § miljöbalken att förklara ett mark- eller vattenområde som miljöriskområde.

Enligt 7 kap. 6 § andra stycket framgår det av 8 kap. 1 § andra stycket denna förordning att sökanden är skyldig att svara för kungörelsekostnader m.m.

I 7 kap. 7 § första stycket anges följande. Avgift enligt 5 och 6 §§ ska efter särskilt beslut av den statliga myndigheten betalas med 800 kronor för varje hel timme handläggningstid. Enligt andra stycket avses med handläggningstid den sammanlagda tid som varje tjänsteman vid myndigheten har använt för beredning, föredragning och beslut i ärendet. Enligt tredje stycket ska i handläggningstiden inte räknas in sådan restid som vid ett och samma resetillfälle överstiger två timmar. I fjärde stycket anges att avgift enligt 5 § inte ska betalas för tillsyn som föranleds av klagomål som visar sig vara obefogat.

Förenklad översikt av typfall då tillsynsavgift för tillsyn enligt 10 kap. miljöbalken kan respektive inte kan tas ut.		
Observera att grundförutsättningar för samtliga typfall är att:		
- 10 kap. miljöbalken är tillämpligt,		
- det finns ett ansvar enligt 10 kap. 2 eller 3 §§ miljöbalken,		
- den eller de ansvariga har orsakat kostnader för tillsynsmyndigheten i form av nedlagd tillsynstid.		
Typfall	Avgift kan tas ut	Avgift kan inte tas ut
Exploatör alternativt huvudman för bidragsobjekt som inom ett förorenat område ännu INTE har vidtagit någon åtgärd* som kunnat orsaka spridning eller exponering av förorening.		X
Exploatör alternativt huvudman för bidragsobjekt som inom ett förorenat område HAR vidtagit någon åtgärd* som kunnat orsaka spridning eller exponering av förorening.	X	
Miljöfarlig verksamhet i drift med årlig tillsynsavgift där årsavgiften täcker tillsynsinsatsen enligt 10 kap. miljöbalken.		X
Miljöfarlig verksamhet i drift med årlig tillsynsavgift där årsavgiften sannolikt inte täcker tillsynsinsatsen enligt 10 kap. miljöbalken.	X ¹⁾	
Miljöfarlig verksamhet i drift med årlig tillsynsavgift där årsavgiften inte täcker tillsynsinsatsen enligt 10 kap. miljöbalken.	X	
Tillsynsmyndighetens arbete med att utreda ansvaret enligt 10 kap. miljöbalken.	X ²⁾	
Tillsynsmyndighetens arbete med att handlägga/besvara ett överklagat beslut.		X
Tillsynsmyndighetens övriga tillsynsarbete för aktuell föroreningskada.	X	
Ansvarig verksamhetsutövare eller fastighetsägare mot vilken ett föreläggande eller annat beslut riktas för närvarande och där beslutet INTE har vunnit laga kraft.	X ³⁾	
Ansvarig verksamhetsutövare eller fastighetsägare mot vilken ett föreläggande eller annat beslut riktas för närvarande där beslutet har vunnit laga kraft.	X	
Solidariskt ansvarig verksamhetsutövare eller fastighetsägare mot vilken ett föreläggande eller annat beslut INTE riktas för närvarande.	X ⁴⁾	
Ansvarig fastighetsägare då det finns ansvarig verksamhetsutövare kvar att söka i första hand.		X
Ansvarig fastighetsägare då det INTE finns ansvarig verksamhetsutövare kvar att söka i första hand.	X	
Deltagande i projektgrupper eller motsvarande för bidragsprojekt där man inte agerar som tillsynsmyndighet.		X
1) Juridiskt möjligt att ta ut avgift men det behövs normalt göras särskilda övervägningar om avgift ska tas ut över årlig avgift.		
2) Juridiskt möjligt att ta ut avgift men det behövs normalt göras särskilda övervägningar om hela eller enbart delar av ansvarsutredningen ska belasta en ansvarig.		
3) Juridiskt möjligt att ta ut avgift men det behövs normalt göras särskilda övervägningar om avgörandet av ett överklagat beslut ska inväntas innan avgift tas ut.		
4) Juridiskt möjligt att ta ut avgift men det behövs normalt göras särskilda övervägningar om, när och hur man ska fördela tillsynsavgiften mellan flera solidariskt ansvariga. Det bör noteras att även en passiv solidariskt ansvarig mot vilken tillsynsmyndigheten för närvarande INTE bedriver en aktiv tillsyn genom beslut eller dialog kan orsaka tillsynstid och därmed vara möjlig att debitera tillsynsavgift. Ett specialfall kan uppträda då en exploatör ännu inte har påverkat föroreningen genom någon åtgärd och inte är möjlig att debitera ännu. I de fall det då finns en eller flera ansvariga enligt 10 kap. miljöbalken sedan tidigare kan denne/dessa åtminstone till viss del debiteras tillsynsavgift för insatser som inte uteslutande beror av den förestående exploateringen. Det kan exempelvis handla om nedlagd resurs för utredande av ansvar eller motsvarande.		
* Med åtgärd avses främst saneringsåtgärder som kan orsaka spridning eller exponering av förorening. I åtgärdsbegreppet ingår även åtgärder som inte har som huvudsyfte att sanera en förorening men som ändå kan orsaka spridning eller exponering av förorening. I vissa undantagsfall kan även provtagningar orsaka spridning och exponering av föroreningar. I dessa fall innefattas även provtagning.		